

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 377/2015
25.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Гордане Ајншпилер-Поповић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у правној ствари предлагача Д.К. из Б., кога заступа пуномоћник Л.П., адвокат из Б., против противника предлагача Е.н. АД из Б., ради утврђења вредности акција, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж бр.131/15 од 26.03.2015. године и ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж бр.360/15 од 24.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ ревизија противника предлагача, изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж бр.131/15 од 26.03.2015. године и предлагача изјављена против решења тог суда Пвж бр.360/15 од 24.07.2015. године, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача Е.н. АД из Б., изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж бр.131/15 од 26.03.2015. године и ревизија предлагача Д.К. из Б., изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж бр.360/15 од 24.07.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију противника предлагача.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду Р бр.451/13 од 24.11.2014. године, утврђена је вредност акција противника предлагача у износу од 2.769,55 динара, на дан 14.06.2013. године. Решењем тога суда од 10.02.2015. године одбијен је предлог противника предлагача за повраћај у пређашње стање.

Привредни суд у Београду решењем Р4 бр.451/13 од 05.06.2015 године обавезује противника предлагача да предлагачу накнади трошкове поступка у укупном износу од 205.780,00 динара.

Привредни апелациони суд решењем Пвж бр.360/15 од 24.07.2015. године преиначује решење Привредног суда у Београду Р4 бр.451/2013 од 05.06.2015. године којим је противник предлагача обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка у износу од 205.770,00 динара тако што одбија захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Решењем Привредног апелационог суда Пвж бр.360/15 од 24.07.2015. године одбијене су жалбе предлагача као неосноване и потврђена решења првостепеног суда Р бр.451/13 од 24.11.2014. године и Р 451/13 од 10.02.2015. године.

Против другостепеног решења којим је правноснажно утврђена вредност акција, противник предлагача изјављује благовремену ревизију. Ревизију изјављује са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку и због погрешне примене материјалног права.

Против другостепеног решења о трошковима, предлагач изјављује благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и с позивом на одредбу члана 403. и 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ове ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о посебној ревизији противника предлагача, Врховни касациони суд је закључио да у предметном поступку није потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити дати ново тумачење права, нити је у овом спору потребно уједначавања судске праксе. Образложења побијаних решења за одлуку о усвајању захтева предлагача су у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са утврђивањем вредности обичних акција у складу са чланом 522. Закона о привредним друштвима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепеног суда и ревизијског суда у примени овог правног института, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Такође, у погледу одлуке о трошковима, нису испуњени услови из

члана 404. ЗПП, за уједначавање судске праксе, јер је сваки случај различит и зависи од врсте спора, те у том смислу није могуће уједначавање судске праксе, а изражени став другостепеног суда је у складу са постојећом праксом и израженим ставом у погледу преклузије странке да тражи трошкове поступка.

Осим наведених разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за противника предлагача. То су разлози због којих је одлучено као у изреци под један.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављених ревизија странака применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) и одлучио као у изреци из следећих разлога:

Ревизија противника предлагача није дозвољена.

Предлагач је дана 19.08.2013 године поднео предлог да се утврди књиговодствена вредност акција, тржишна вредност акција и процени вредност акција противника предлагача. Предлогом је тражио утврђење вредности у износу од 1.960,22 динара, што за 85 акција износи 166.618,70 динара. У поднеску од 05.11.2014. године предлагач опредељује коначно свој захтев тако што тражи да се утврди вредност акција од 2.769,55 динара, односно за 85 акција укупно 235.411,75 динара.

Одредбом члана 420. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11) која је измењена чланом 22. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14) прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је вредност предмета спора од 235.411,75 динара, према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (119,2822 динара на дан 05.11.2014. године) представљала динарску противвредност од 1.973,56 евра, што је испод законом прописаног лимита за дозвољеност ревизије у привредним споровима (100.000 евра) ревизија противника предлагача није дозвољена. Ревизија такође није дозвољена у делу у којем побија другостепено решење којим је потврђено првостепено решење о одбијању предлога противника

предлагача за враћање у пређашње стање (од 05.12.2014. године), имајући у виду да је одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Како се наведеним решењем којим је правноснажно одбијен предлог за враћање у пређашње стање поступак правноснажно не окончава, то је и ревизија противника предлагача изјављена против таквог решења недозвољена.

Ревизија предлагача изјављена против другостепеног решења којим је преиначено првостепено решење и одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, такође није дозвољена.

Наведеном одредбом члана 420. став 1. и 2. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, као и да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Чланом 28. истог закона, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна, казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Побијаним решењем од 24.07.2015. године правноснажно је одлучено о трошковима поступка, тако што је другостепеним решењем преиначено првостепено решење и одбијен захтев предлагача за накнаду тих трошкова. Како се ради о споредном тражењу, ревизија предлагача против таквог решења је недозвољена. При том није од утицаја на другачије одлучивање указивање ревидента на одредбу члана 403. став 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да се у конкретном случају наведена одредба поводом ревизије предлагача против решења којим је одлучено о трошковима поступка не примењује.

То су разлози на основу којих је Врховни касациони суд у смислу члана 413. Закона о парничном поступку ревизије странака одбацио као недозвољене и одлучио као у изреци под два.

Суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију противника предлагача као неоснован. Како је ревизија противника предлагача одбачена као недозвољена, то ни одговор на ревизију изјављен од стране предлагача није био неопходан, па у смислу члана 154. став 1. ЗПП, предузимање такве радње је било сувишно и непотребно.

То су разлози због којих је захтев предлагача за накнаду ових трошкова одбијен као неоснован и одлучено као у изреци под три у смислу члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**